

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 กลุ่มโรงเรียนเอกชนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 3 โรงเรียน มีนักเรียน 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนพัฒนาศึกษา อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีนักเรียนจำนวน 30 คน ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

1. สุ่มโรงเรียนขนาดกลางแบบเจาะจง จากกลุ่มโรงเรียนเอกชนขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอลาดใหญ่ จังหวัดสงขลา คือ โรงเรียนพัฒนาศึกษา

2. เลือกกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลาก

จาก

จำนวน 3 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 7 แผน มีขั้นตอนการทำดังนี้

1.1 ทำตารางวิเคราะห์หลักสูตร

1.2 กำหนดคำในหน่วยการเรียนรู้โดยเลือกคำที่นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถอ่านออก
จำนวน 40 คำ จัดทำเป็นบัตรคำ

1.3 นำคำในหน่วยการเรียนรู้มาผูกโยงเป็นเรื่องราวจัดทำเป็นหนังสือภาพ

1.4 ผลิตสื่อตามหน่วยการเรียนรู้

1.5 จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ดังมีรายละเอียดตามตารางต่อไปนี้

แผนที่	ชื่อหน่วย	เนื้อหา	จุดประสงค์
1.	ของใช้ รอบตัว	เครื่องแต่งกาย (เสื้อ กางเกง ถุงเท้า รองเท้า เข็มขัด)	1. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่ใช้เรียกชื่อ เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายได้
2.	ของใช้ รอบตัว	เครื่องครัว (กระทะ ถังขยะ มีด หม้อ ไอน้ำ)	2. เพื่อให้นักเรียนจำคำเรียกชื่อ เครื่องครัวได้
3.	ของใช้ รอบตัว	เครื่องมืองานช่าง (ค้อน ตะปู กรรไกร จอบ ขวาน)	3. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่ใช้เรียกชื่อ เครื่องมืองานช่างได้
4.	สัตว์น่ารัก	สัตว์เลี้ยง ไว้เป็นอาหาร (ไก่ตัวผู้ เป็ด ห่าน ปลาชุก หมู)	4. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่ใช้เรียกชื่อ สัตว์เลี้ยงไว้เป็นอาหารได้
5.	สัตว์น่ารัก	สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน (สุนัข ม้า แมว กวาย วัว)	5. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่ใช้เรียกชื่อ สัตว์เลี้ยงไว้ใช้งานได้
6.	สัตว์น่ารัก	สัตว์ป่า (เสือ ลิง ชีราฟ กระรอก ม้า ลาย)	6. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่ใช้เรียกชื่อ สัตว์ป่าได้
7.	สระเสียงยาว	สระเสียงยาว	7. เพื่อให้นักเรียนจำคำที่มีเสียงสระ

(อา อี อุ เอ แอ อือ โอ ออ)	(จำปา ฟาซี ปลาทุ ทะเล ตาแก่ ชูมือ สัมโอ คุณพ่อ แดงโม รูป)	เสียงยาวประสมอยู่พยางค์หลังและ เขียนรูปสระเสียงยาวได้
----------------------------------	---	--

2. แบบทดสอบวัดจากการจำคำ 1 ฉบับ ประกอบด้วย

- ตอนที่ 1 ความสามารถด้านการจำคำเรียกชื่อสัตว์ จำนวน 10 คำ
 ตอนที่ 2 ความสามารถด้านการเขียนคำเรียกชื่อสัตว์ จำนวน 5 คำ
 ตอนที่ 3 ความสามารถด้านการจำคำเรียกของใช้รอบตัว จำนวน 10 คำ
 ตอนที่ 4 ความสามารถด้านการฟังและจำคำหน่วยสระเสียงยาว จำนวน 10 คำ
 ตอนที่ 5 ความสามารถด้านการฟังและจำคำเรียกของใช้รอบตัว จำนวน 5 คำ

3. แบบประเมินผลระหว่างสอน ประกอบด้วย

- ชุดที่ 1 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อสัตว์เลี้ยงไว้ใช้งาน จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 2 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อสัตว์ไว้เป็นอาหาร จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 3 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อสัตว์ป่า จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 4 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อเครื่องแต่งกาย จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 5 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อเครื่องมือช่าง จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 6 แบบประเมินวัดความจำคำเรียกชื่อเครื่องครัว จำนวน 5 คำ
 ชุดที่ 7 แบบประเมินวัดความจำคำสระเสียงยาว จำนวน 10 คำ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอน

ดังนี้

ขั้นสร้าง

1. ศึกษาคู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (ศึกษาธิการ, กระทรวง)
2. ศึกษาแนวการจัดประสบการณ์ ระดับก่อนประถมศึกษา (ศึกษาธิการ, กระทรวง)
3. ศึกษาตัวอย่างแผนการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา (ศึกษาธิการ, กระทรวง)

4. สร้างแผนการจัดประสบการณ์ โดยใช้รูปแบบการเขียนแผนเพื่อพัฒนาความคงทนในการจำของ ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 3-20 อ้างถึงใน จันทนา เลิศวิริยะพงษ์ 2527 : 92)

5. จัดทำบัตรคำจำนวน 40 คำ โดยแยกเป็นหน่วยสัตว์น่ารัก 15 คำ หน่วยของใช้ รอบตัว 15 คำ และหน่วยสระเสียงยาว 10 คำ เพื่อใช้ประกอบแผนการจัดประสบการณ์

ชั้นหาคุณภาพ

1. นำแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคงทนในการจำทั้งหมด 7 แผนเสนอ

ต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสมตามเกณฑ์

2. นำแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาความคงทนในการจำที่ปรับปรุงตามคำแนะนำ

นำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนพัฒนาศึกษา จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการทดลองแผนการสอนละ 30 นาที จำนวน 1 แผน ระยะเวลาที่ใช้ในการสอน 3 วัน คือ วันจันทร์ พุธ และวันศุกร์ เพื่อดูเหมาะสมของเวลาที่ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้และสื่อการเรียนรู้

3. นำแผนการจัดประสบการณ์ที่ทดลองและได้รับการปรับปรุงแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาอีกครั้ง แล้วจึงไปเสนอกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียนพัฒนาศึกษา

2. การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบและแบบประเมิน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบและแบบประเมินความคงทนในการจำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นสร้าง

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลระดับก่อนประถมศึกษาของศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (วาโร เพ็งสวัสดิ์ 2541 : 27-35)

2. ศึกษาแบบทดสอบที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านความจำของ สมคิด ชนแดง

(2540 : 86-90)

3. ศึกษาการประเมินผลพัฒนาการทางด้านสติปัญญาในเด็กปฐมวัย (นภเนตร
ธรรมบวร 2544 : 111-117)

4. สร้างแบบทดสอบและแบบประเมินเพื่อวัดความคงทนในการจำชนิดเลือกตอบซึ่งมี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 แบบประเมินระหว่างสอน เพื่อวัดพัฒนาการทางการเรียนรู้ในการจำ
คำจำนวน
7 ชุด 40 คำ

4.2 แบบทดสอบเพื่อวัดการจำคำ จำนวน 5 ตอน มีจำนวน 40 คำ

ชั้นหาคุณภาพ

1. นำแบบประเมินและแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความ
เที่ยงตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และปรับปรุงแก้ไข โดยใช้เกณฑ์
พิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ใน 3 มีค่า 0.67 จึงควรนำไปใช้

2. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองสอนกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มี
ลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ คือ ตอบ
ถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำผลการตรวจให้คะแนนมาวิเคราะห์
คุณภาพด้านความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่น KR.20 ของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน
(Kuder - Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543 : 215)

3. นำแบบทดสอบทั้งหมดที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.78 มาจัดสำเนาตามต้นฉบับจริง
สำหรับ
ใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One-Group Pretest-
Posttest Design

ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง

Pretest		Treatment	Posttest		
T ₁	T ₂	X	T ₃	T ₄	T ₅

T ₁	หมายถึง	การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลองสอน			
T ₂	หมายถึง	การทดสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลองสอนหลังจากผ่านไป 2 สัปดาห์			
T ₃	หมายถึง	การทดลองสอนโดยใช้หนังสือภาพ			
X	หมายถึง	การทดลองทันทีที่ทำการทดลองสอนเสร็จสิ้นลง			
T ₄	หมายถึง	การทดสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป 2 สัปดาห์			
T ₅	หมายถึง	การทดสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป 4 สัปดาห์			

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

1. ชี้แจงนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย/จุดประสงค์การเรียนรู้ ชั้นตอน และ

วิธีการเรียน บทบาทของนักเรียน และการประเมินผลการเรียน

2. นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านแล้ว จำนวน 45 คำ

เพื่อเลือกเอาคำที่นักเรียนส่วนใหญ่อ่านไม่ออกจำนวน 40 คำ

3. นำคำทั้ง 40 คำ มาจัดทำเป็นหนังสือภาพโดยแยกเป็นหน่วยสี่ตัวน่ารัก 15 คำ

ของใช้รอบตัว 15 คำ และหน่วยสระเสียงยาว 10 คำ

4. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบในการจำคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. เว้นระยะ 2 สัปดาห์ ทดสอบก่อนเรียนอีกครั้งเพื่อดูพัฒนาการ

6. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดประสบการณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ทั้งหมด 7 แผน โดยใช้สอนแผนละ 1 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธ และ วันศุกร์ เวลาที่ใช้สอนตั้งแต่ 09.00 น. - 09.30 น. วันละ 30 นาที รวมระยะเวลาดำเนินการสอน 7 สัปดาห์

7. เมื่อสอนเสร็จแต่ละหน่วย ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังสอนโดยใช้แบบประเมิน
ที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดสอบการจำคำหลังจากทดลองสอน โดย
นำ
แบบทดสอบชุดเดิม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาทดสอบการจำคำของนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 3 ที่เป็น
กลุ่มตัวอย่าง

9. ทดสอบการจำคำหลังจากการทดลองสอนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบ
ทดสอบชุดเดิม

10. ทดสอบการจำคำหลังจากการทดลองสอนผ่านไปแล้ว 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบ
ทดสอบชุดเดิม

11. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลและ
เปรียบเทียบเพื่อหาค่าความคงทนในการจำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 หาค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ
2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัว
 N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา
สายยศ 2538 : 79)

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	ข้อมูลแต่ละจำนวน
	N	แทน	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนของกลุ่มโดยใช้สูตร t- test dependent ดังนี้

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2538 : 78)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N - 1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ผลต่างระหว่างคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรก
	$\sum D$	แทน	การนำผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกของนักเรียนแต่ละคนมาบวกกัน
	$\sum D^2$	แทน	การนำผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสองแล้วนำมาบวกกัน
	$(\sum D)^2$	แทน	การนำผลต่างของคะแนนครั้งหลังและครั้งแรกของนักเรียนแต่ละคนมาบวกกันและยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.4 หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรหาค่าความเชื่อมั่น

KR.20

ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543 : 215)

$$r_{tt} = \frac{K}{K-1} \left\{ \frac{1 - \sum pq}{\sigma^2} \right\}$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำข้อนั้นถูก
	q	แทน	สัดส่วนของนักเรียนที่ทำข้อนั้นผิด
	σ^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

1.5 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคำตอบโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2543 : 249)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
กับคำตอบที่มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1
 ΣR แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

ในการเสนอผลการวิเคราะห์การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
  2. ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
  3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
$S.D$	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
T_1	แทน	ผลการทดสอบก่อนเรียน
T_2	แทน	ผลการทดสอบก่อนเรียน วนระยะ 2 สัปดาห์
T_3	แทน	ผลการทดสอบหลังเรียน
T_4	แทน	ผลการทดสอบหลังเรียน วนระยะ 2 สัปดาห์
T_5	แทน	ผลการทดสอบหลังเรียน วนระยะ 4 สัปดาห์

ลำดับขั้นการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. หาคความคงทนในการจำจากคะแนนการทดสอบหลังจากการทดลองสอน
  - 1.1 หาคความคงทนในการจำ จากคะแนนการสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป 2 สัปดาห์
  - 1.2 หาคความคงทนในการจำ จากคะแนนการทดสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป แล้ว

4 สัปดาห์

2. เปรียบเทียบความคงทนในการจำ จากคะแนนการทดสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป 2 สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความคงทนในการจำ จากการทดสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 2 แสดงค่าความคงทนในการจำหลังเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์

นักเรียนคนที่	คะแนนการสอบหลังจากใช้หนังสือภาพ		ความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ (D ₁)
	2 สัปดาห์ (X ₁)	ทันที (Y)	
1	35	36	-1
2	35	35	0
3	35	35	0
4	32	18	14
5	15	17	-2
6	28	33	-5
7	40	36	4
8	29	22	7
9	28	31	-3
10	33	32	1
11	36	35	1
12	30	35	-5
13	27	27	0
14	36	34	2
15	28	23	5
16	36	33	3
17	36	35	1
18	24	31	-7

ตาราง 2 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการสอบหลังจากใช้หนังสือภาพ		ความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ (D ₁)
	2 สัปดาห์ (X ₁)	ทันที (Y)	
19	28	26	2
20	26	35	-9
21	39	34	5
22	35	35	0
23	21	26	-5
24	31	26	5
25	35	35	0
26	27	33	-6
27	20	28	-8
28	20	27	-7
29	22	26	-4
30	25	29	-4
			D ₁ ⁻ = -0.13

จากตาราง 2 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคงทนในการจำหลังเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ มีค่าติดลบ นั่นคือ ความสามารถในการจำลดลงโดยเฉลี่ย 0.13

2. การหาความคงทนในการจำ จากการทดสอบหลังจากทดลองสอนผ่านไปแล้ว 4 สัปดาห์ ผลปรากฏดังนี้

ตาราง 3 แสดงค่าความคงทนในการจำหลังเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์

นักเรียนคนที่	คะแนนการสอบหลังจากใช้หนังสือภาพ		ความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ (D ₂)
	4 สัปดาห์ (X ₁)	ทันที (Y)	
1	29	36	-7
2	35	35	0
3	29	35	-6
4	28	18	10
5	20	17	3
6	22	17	5
7	38	33	5
8	30	36	-6
9	28	22	6
10	30	31	-1
11	36	32	4
12	29	35	-6
13	28	27	1
14	34	34	0
15	23	23	0
16	31	33	-2
17	33	35	-2
18	31	31	0
19	22	26	-4
20	26	35	-9
21	39	34	5

ตาราง 3 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนการสอบหลังจากใช้หนังสือภาพ		ความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ (D ₁)
	4 สัปดาห์ (X ₁)	ทันที (Y)	
22	37	35	2
23	31	26	5

24	23	26	-3
25	31	35	-4
26	31	33	-2
27	24	28	-4
28	19	27	-8
29	26	26	0
30	29	29	0
			$D_2^- = -0.6$

จากตาราง 3 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคงทนในการจำหลังเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ มีค่าติดลบ นั่นคือ ความสามารถในการจำลดลงโดยเฉลี่ย 0.6

3. เปรียบเทียบความคงทนในการจำ จากคะแนนการสอบหลังจากการทดลองสอนผ่านไป 2 สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์

ตาราง 4 แสดงคะแนนความแตกต่างระหว่างความคงทนในการจำในช่วง 4 สัปดาห์ กับ 2 สัปดาห์

นักเรียนคนที่	ความคงทนในการจำ		ความแตกต่างความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพ ในช่วง 4 สัปดาห์ $D = D_2 - D_1$
	2 สัปดาห์ (D_1)	4 สัปดาห์ (D_2)	

1	-1	-7	-6
2	0	0	0
3	0	-6	-6
4	14	10	-4
5	-2	3	5
6	-5	5	10
7	4	5	1
8	7	-6	-13
9	-3	6	9
10	1	-1	-2
11	1	4	3
12	-5	-6	-1
13	0	1	1
14	2	0	-2
15	5	0	-5
16	3	-2	-5
17	1	-2	-3
18	-7	0	7
19	2	-4	-6
20	-9	-9	0
21	5	5	0

ตาราง 4 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	ความคงทนในการจำ		ความแตกต่างความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพ ในช่วง 4 สัปดาห์ $D = D_2 - D_1$
	2 สัปดาห์ (D_1)	4 สัปดาห์ (D_2)	
22	0	2	2
23	-5	5	10
24	5	-3	-8
25	0	-4	-4
26	-6	-2	4
27	-8	-4	4
28	-7	-8	-1
29	-4	0	4

30	-4	0	4
	$\sum d_1 = -$ 16	$\sum d_2 = -$ 18	$D^- = -0.36$

จากตาราง 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของความคงทนในการจำหลังเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ เมื่อเทียบกับคะแนนผลการสอบในช่วง 2 สัปดาห์มีค่าติดลบ นั่นคือ ความสามารถในการจำแตกต่างโดยเฉลี่ย 0.36

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละของการจำได้หลังใช้หนังสือภาพในช่วงระยะเวลา 2 สัปดาห์กับ 4 สัปดาห์

คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการจำหลังใช้หนังสือภาพ		
N	2 สัปดาห์	4 สัปดาห์
30	74.33	72.66

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของการจำได้หลังจากการทดลองสอนในช่วง 2 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 4 สัปดาห์ นั่นคือผลของการจำได้ลดลงร้อยละ 1.67

ตาราง 6 แสดงความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ยความคงทนในการจำ		ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		$\sum d$	$\sum d^2$	ค่า t
N	X		SD.				
30	2 สัปดาห์ -0.5	4 สัปดาห์ -0.6	2 สัปดาห์ 5.076 8	4 สัปดาห์ 4.650 5	-11	893	- 0.362 7

$$t_{.05,29} = -1.699$$

จากตาราง 6 คะแนนความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์และ 4 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ ความคงทนในการหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ กับ 2 สัปดาห์ มีผลของการจำได้แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษาความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยใช้หนังสือภาพใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขนาดกลาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยหลังการใช้หนังสือภาพ ในช่วง 2 สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยหลังการใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์

สมมติฐานของการวิจัย

ความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 อายุ 5-6 ปี โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขนาดกลาง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 3 โรงเรียน มีนักเรียน 240 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 3 อายุ 5-6 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ของโรงเรียนพัฒนาศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบอย่างง่าย โดยการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 7 แผน
2. แบบทดสอบความจำ เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้วัดผลทางการจำ
3. แบบประเมินระหว่างสอน จำนวน 7 ชุด
4. หนังสือภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 3 เล่ม รวมจำนวนคำที่ผูกโยงเป็นเรื่อง 40 คำ

วิธีดำเนินการวิจัย

กำหนดรูปแบบและจัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. สุ่มประชากรตัวอย่าง และกำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลอง
2. ทดสอบความสามารถในการจำก่อนดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้น มีจำนวน 40 คำ
3. ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้หนังสือภาพกับกลุ่มทดลองด้วยตนเอง
4. ทดสอบความคงทนในการจำของกลุ่มทดลอง หลังจากการทดลองสอนแต่ละครั้งผ่านไป แล้ว 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน มีจำนวน 40 คำ
5. ตรวจสอบให้คะแนน และรวบรวมผลคะแนนที่ได้ จากการทดสอบทั้งหมด มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ค่าเฉลี่ย ค่าแปรปรวน ค่า t - dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์ และ 4

สัปดาห์ ปรากฏว่า ความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยลดลงร้อยละ 1.6

2. เมื่อเปรียบเทียบความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัย หลังใช้หนังสือภาพในช่วง 2 สัปดาห์

และ 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยมีความคงทนในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย

อภิปรายผล

1. ความคงทนในการจำหลังใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยของการจำได้สูงกว่า ผลที่คาดไว้ แต่เมื่อพิจารณาความคงทน ปรากฏว่าแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ แนวคิดของแครกและล็อกฮาร์ท (Craik and Lockhart . 1972 อ้างถึงใน ไสว เลี่ยมแก้ว 21 : 2528) ที่ว่าความจำที่เพิ่มขึ้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะมีเวลาทบทวนในความจำระยะสั้น (STM) แต่เกิดขึ้นเพราะการจำได้นั้นมีการเข้ารหัสกลุ่มคำ จัดคำเป็นหมวดหมู่ หรือเป็นหน่วยเพื่อการจำให้ง่ายขึ้น และจะทำให้จำได้มากขึ้น นอกจากนั้นคำที่ใช้ในการวัดความคงทนในการจำเป็นคำที่มีความหมาย ซึ่งผู้เรียนสามารถแปลความหมายของคำเป็นภาพได้ง่าย สอดคล้องกับ งานวิจัยของโรเวอร์ บอบโร และเบาวอร์ (Rohwer Bobrow & Bower 1969 อ้างถึงใน ไสว เลี่ยมแก้ว 87 : 2528) ที่กล่าวว่า คำที่มีความหมายสามารถเข้ารหัสเป็นความทรงจำได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีตัวแปรอื่นๆอีกมาก เช่น ความคุ้นเคย ความตั้งใจ จำนวนรอบการเรียนรู้ การเรียนรู้ กลวิธีการจำ เหล่านี้นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนจำได้เร็วและจำได้มากยังช่วยให้จำได้นานอีกด้วย (ไสว เลี่ยมแก้ว 143 : 2528) จากการทดลองครั้งนี้มีข้อสังเกตที่ว่า คะแนนความคงทนในการจำทั้ง 2 ครั้งใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลแล้วยังมีคะแนนความคงทนในการจำสูงขึ้น

2. ความคงทนในการจำหลังจากเรียนโดยใช้หนังสือภาพในช่วง 4 สัปดาห์ ผู้เรียนส่วนหนึ่ง

สามารถจำข้อมูลได้มากและนาน โดยที่ไม่มีสิ่งเร้าเดิมปรากฏอยู่ในสนามสัมผัสขณะนั้นเป็นการจำในสิ่งที่เรียนรู้ ผ่านมาก่อน นั่นคือการจำแบบระลึกได้ (วรรณิ ลิ้มอักษร 2541 : 100) แสดงว่า แม้จะทิ้งช่วงเวลาไปช่วงหนึ่งแล้ว ผู้เรียนยังคงรักษาสภาพ หรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งที่เรียนผ่านมา สอดคล้องกับแนวคิดของ กิติกร มีทรัพย์ และกาญจนา คำสุวรรณ (2543 : 28) ได้กล่าวไว้ในเรื่องกระบวนการจำในส่วนของความคงทนว่า ผู้เรียนก็เก็บการเรียนรู้ได้จนกว่าจะเอามาใช้ แต่นักเรียนบางคนที่ไม่สามารถรักษาสภาพการจำไว้ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการ

เลือนหาย (Fading Theory) และจากการค้นพบของเอบบิงเฮาส์ (Ebbinghaus) โดยกล่าวถึงการลืมว่า เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะขัดขวางการจำ

3. จากการเปรียบเทียบค่าร้อยละของการจำได้หลังจากเรียนโดยใช้หนังสือภาพ ในช่วง 2

สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์ ปรากฏว่า ผลของการจำได้ร้อยละ 74.33 และลดลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป 4 สัปดาห์ เป็น 72.66 ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับการค้นพบของเอบบิงเฮาส์ (Ebbinghaus) ซึ่งได้เสนอแนวทางการทดลองเกี่ยวกับการจำการลืมหลังจากเรียนแล้ว 31 วัน หรือ 4 สัปดาห์ บุคคลจะจำได้ร้อยละ 20 การศึกษาวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับข้อสนับสนุนของ นิกม ทาแดง (2527: 29-40) ที่ว่า หนังสือภาพเป็นสื่อที่ช่วยสร้างภาพนึกในกระแสดความคิด จึงทำให้เด็กเกิดการถ่ายโยงประสบการณ์ที่ผ่านมา หนังสือภาพประเภทนิทานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยถ่ายโยงประสบการณ์ที่ผ่านมาให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย จนเกิดเป็นความจำที่คงทน ยิ่งเด็กได้มีโอกาสสัมผัสหนังสือ ได้อ่านเองซ้ำๆ หลายครั้งยิ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้มาก และเด่นชัดขึ้น หนังสือภาพเป็นเสมือนการย้ำเตือนประสบการณ์ให้เด่น ส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดและถ่ายทอดจินตนาการเป็นนามธรรมได้ชัดเจน

4. จากการเปรียบเทียบคะแนนความคงทนในการจำของเด็กปฐมวัยที่เรียนโดยใช้หนังสือภาพ ในช่วง 2 สัปดาห์ กับ 4 สัปดาห์ พบว่าความคงทนในการจำแตกต่างกัน ซึ่ง สนิท สัตโยภาส (2532 : 98) ได้เสนอแนะการสอนอ่านแบบผสมผสาน คือ การสอนเป็นคำและการสอนอ่านแบบเทียบเสียงแจกลูกคู่กับการใช้หนังสือภาพ จะทำให้เด็กปฐมวัยเกิดการเรียนรู้โดยผ่านขั้นตอนการฝึกฝนหากเด็กได้อ่านคำจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัวย่อมส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายซึ่งจะช่วยพัฒนาเป็นความจำที่คงทนได้ในระยะหนึ่ง พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ (2537 : 91) ได้ให้ข้อสนับสนุนว่า กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมเสริมทักษะ ย่อมเป็นแนวทางในการสนับสนุนให้เด็กได้พัฒนาความสามารถด้านความจำ โดยผ่านกระบวนการข้อมูลทางภาษา กิจกรรมเสริมดังกล่าว ถือเป็นเรื่องที่สร้างความสัมพันธ์ให้การตอบสนอง และเป็นการเสริมแรงให้เด็กได้แสดงออกเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยตรงไว้ในความจำ เป็นความคงทนในการจำได้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ จิรากร เต็งไทรรัตน์ (2542 : 139 -141) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความจำหลังเรียนรู้สิ่งหนึ่งไปแล้วนั้น คือการวัดแบบระลึกได้ (Recall) เป็นการวัดความจำโดยไม่มีสิ่งเร้าเดิมมาปรากฏในสนามสัมผัสขณะนั้น ซึ่งผู้เรียนที่มีความสามารถในการจำ สามารถใช้ประสบการณ์เดิมผ่านการเรียนรู้และการเล่นรวมทั้งวิธีการสอนแบบเรียนปนเล่นของเด็กปฐมวัย จึงทำให้ผู้เรียนสามารถกักเก็บผลการเรียนรู้ไว้

เป็นความทรงจำ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถระลึกถึงข้อมูลได้ง่าย ผลการวิจัยที่ได้จึงมีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

ข้อสังเกตจากข้อมูลที่ได้จากการสอนจริง

1. เด็กปฐมวัย อายุ 5- 6 ปี ซึ่งเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 เรียนรู้คำโดยการจำเป็นคำที่มีหนังสือภาพเป็นตัวช่วย มากกว่าจำโดยการอ่านแจกลูกผสมคำ ในการทดสอบทันทีจะมีเด็กบางคนมีความสามารถจำคำได้ 90-100 % และเมื่อเว้นระยะหลังจากการทดลองสอนไป 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ เด็กบางคนที่มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม ยังคงรักษาสภาพการจำไว้ และพัฒนาฝึกฝนตนเองในการจำได้นานขึ้น

2. เด็กปฐมวัย อายุ 5-6 ปี เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ที่จะจำแต่มีบางคนมีพัฒนาการของการจำช้า มีความพยายามที่จะทำให้ผลการทดสอบสูงขึ้น โดยพยายามหาข้อมูลรอบตัวจากเพื่อนที่เก่งกว่าเป็นการทบทวนหรือเสริมสร้างความจำ เพื่อให้คะแนนของความจำพัฒนาเป็นความคงทนที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการเรียนการสอน

1.1 ก่อนจะสอนควรบอกวัตถุประสงค์ในการสอน อธิบายให้ทราบก่อนว่าจะสอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กจำคำได้ โดยวัดจากแบบทดสอบหลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์

1.2 ในการสอนควรเน้นเรื่องวิธีการจำ เพราะเด็กจะได้ทบทวนการจำด้วยตนเองโดยใช้วิธีการต่างๆเป็นการสร้างกระบวนการจำด้วยตนเอง

1.3 หลังจากทดสอบวัดความคงทนในการจำผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ ควรทบทวนความรู้เดิมแก่ผู้เรียนอีกครั้ง เพราะช่วงเวลาดังกล่าวนี้ เป็นช่วงเวลาที่ความคงทนในการจำของผู้เรียนลดลงเร็วมาก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคงทนในการจำของเด็กที่เรียนโดยใช้หนังสือภาพกับกลุ่มผู้เรียนที่มีช่วงอายุมากกว่านี้บ้าง เพราะผู้เรียนระดับประถมศึกษาที่มีความพร้อมในการจำคำอีกระดับหนึ่ง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำ โดยใช้วิธีสอนแบบอื่น และเนื้อหาวิชาอื่นเพื่อศึกษาลักษณะของเนื้อหาและวิธีสอนว่ามีผลต่อความคงทนในการจำหรือไม่

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. 2529. การศึกษานुकคคคเป็นรายกรณี. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กิติกร มีทรัพย์ และกาญจนา คำสุวรรณ. 2334. หลักความจำ. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์.
- กุญชรี คำชาย. 2540. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2546. การสอนปฐมวัยสองภาษา. วารสารการศึกษาปฐมวัย 6 (ตุลาคม) : 143.
- โกชัย สาริกบุตร. 2520. การอ่านภาคปฏิบัติ. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จันทนา เลิศวิริยะพงศ์. 2527. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้เรื่อง

การดูแลและหารเศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 . วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จันทิมา จันท์แก้ว. 2540. ผลของการเตรียมความพร้อมในการอ่านต่อความสามารถในการจำแนกเสียงเด็กสองภาษาระดับอนุบาล. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

จำเนียร ช่วงโชติ และคณะ. 2518. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา.

จิราภา เต็งไทรรัตน์. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เจมส์ ดี อินแลนด์. 2521. เคล็ดลับวิธีสร้างจำดีจำแม่น. โดย วรพจน์ ศรีสง่าไชย. กรุงเทพมหานคร :

ยุโรปเปอร์ส บริษัท จำกัด.

เจียมจิต หัวหาญ. 2522. การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความคงทนในการจำโดยใช้วิธีนำ

เรื่องสามแบบ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ชัยพร วิชชาวุธ. 2520. ความจำมนุษย์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

ดวงเดือน แจ่มสว่าง. 2542. นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. สงขลา : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.

เดโช สวานนนท์. 2519. ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ทิสนา แจมมณี. 2535. หลักการรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย. กรุงเทพฯ : สำนัก

พิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญา บุปผเวส. 2534. จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น : โรงพิมพ์พิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นภเนตร ธรรมบวร. 2544. การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- _____ . 2544. การประเมินผลพัฒนาการเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม ทาแดง. 2527. สื่อการเรียนการสอนระดับปฐมวัยศึกษา.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- นิตยา ประพฤติกิจ. 2536. การพัฒนาเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ศาสนา.
บรรเจอดพร รัตนพันธุ์. 2533. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนใน
การจำ
ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้
เพื่อรู้แจ้งกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พฤษะวัน. 2534. มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช
จำกัด.
- บำเพ็ญ การพานิชย์. 2540. รายงานการวิจัยพัฒนาการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
ประสพ
การณ้กิจกรรมสนทนาประกอบกิจกรรมการอ่าน. วารสารการศึกษาปฐมวัย 1 (เมษายน)
:
51-54.
- ปิยลักษณ์ อัครรัตน์. 2547. การเรียนสองภาษาของเด็กปฐมวัย. วารสารการศึกษาปฐมวัย 8
(เมษายน) : 15.
- พรทิพย์ ชาตรีรัตน์. 2524. การศึกษานิสัยการอ่านในรูปแบบของการศึกษาตามอัธยาศัยของ
ประชา
ชนชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมภาคใต้. ศูนย์ศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด สงขลา.
ปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ. 2537. ปฐมวัย : กิจกรรมและสื่อการสอน. กรุงเทพมหานคร :
โรง
พิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มาลินี จุฑารพ. 2541. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : ทิพย์วิสุทธิการ
พิมพ์.

มาลี จุฑา. 2542. การประยุกต์จิตวิทยาเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิการพิมพ์.

เยวพา เดชะคุปต์. 2528. กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอ

เดียนสโตร์.

รุ่ง แก้วแดง. 2541. ปฏิบัติการศึกษไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรุงเทพ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4 . กรุงเทพฯ

: สุวีริยาสาส์น.

_____ . 2543. เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วรรณิ ลิ้มอักษร. 2541. จิตวิทยาการศึกษา. งานส่งเสริมการผลิตตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ :

สงขลา.

วัลลภ กันทรพัญ์. 2541. แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา

พานิช.

วาโร เฟิงสวัสดิ์. 2541. การออกแบบเครื่องมือวัดความพร้อมทางการเรียนด้านสติปัญญาสำหรับเด็กก่อนอนุบาล. วารสารการศึกษาปฐมวัย 2 (เมษายน) : 25-35.

วีระ บุญยะกาญจน. 2532. จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

ศกุนตลา ทานอก. 2540. การศึกษาผลการใช้แบบทดสอบความจำสำหรับเด็กปฐมวัยที่มีสิ่งเร้าต่าง

กัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ศึกษาธิการ. กระทรวง. 2540. แนวการจัดประสบการณ์ระดับก่อนประถมศึกษา. กรมวิชาการ :

กระทรวงศึกษาธิการ.

_____ . 2540. คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษาพุทธศักราช 2540 (3-6 ปี) . กรมวิชาการ :

กระทรวงศึกษาธิการ.

_____ . 2546. หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 . กรม

วิชาการ : กระทรวง

ศึกษาธิการ.

สนิท สัตโยภาส. 2532. การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : บรรณ
กิจการ

พิมพ์.

สมคิด ชนแดง. 2540. ผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่าเรื่องคำ
รูปธรรมประกอบกรวดภาพที่มีต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สันทัต ภิบาลสุข. 2524. การใช้สื่อการสอน. ขอนแก่น : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุโขทัยธรรมมาธิราช , มหาวิทยาลัย. 2532. เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาทั่วไป.
กรุงเทพมหานคร :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุชา จันทร์อม. 2531. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุธามาศ สังข์ลาโพธิ์. 2531. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ
เขียนคำ

และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2539. หลักและวิธีการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท โรงพิมพ์
ไทย

วัฒนาพานิช.

สุภัทรา คงเรือง. ผลการใช้กิจกรรมการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อความคิด
รวบยอดเกี่ยวกับตัวหนังสือและหนังสือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

จุฬา

ลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณ วัฒนพงศ์. 2538. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนส

โตร.

ไสว เลี่ยมแก้ว. 2528. ความจำของมนุษย์ : ทฤษฎีและการสอน. กรุงเทพมหานคร. มิตร
สยาม.

สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. 2545. ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อ
พัฒนากระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช สํารายราษฎร์.

อรรพรรณ วงศ์คำชู. 2542. การพัฒนาโปรแกรมการเพิ่มการเรียนรู้สองภาษาเพื่อส่งเสริม
ความ

สามารถทางการพูดภาษาไทยกลาง และภาษาไทยถิ่นเหนือของเด็กวัยอนุบาล.
วิทยานิพนธ์

ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารี สันทหวิ. 2543. การสอนอ่านเขียนด้วยนิทานภาพร่วมกันสำหรับเด็กปฐมวัย.

กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ.

อุบลรัตน์ เฟื่องสถิตย์. 2539. จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : ภาคจิตวิทยา คณะ
ศึกษา

ศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Doane Christine. 1979. The Effect of Pictures and Context
Cues on the Acquisition and
Retention of Sight Words. M.Ed. Thesis, Rutgers The
State University of New
Jersey.

Hannafin Michael. 1984. The Relative Effectiveness of
Pictures versus Words in
Conveying Abstract and Concrete prose. Annual
Meeting of Association for
Educational Communications and Technology. U.S.
Colorado.

Peeck Joan. 1985. Effects of Mismatched Pictures on
Retention of Illustrated Prose
Annual Meeting of the American Educational
Research Association. Netherlands.

Sheingold Karen Carlson Patricia. 1977. Children's Recognition of Some Dimensions of Pictured Events . The Society for Research in Child Development. New Orleans, Louisiana.

